

Sygn. akt V CZ 67/07

POSTANOWIENIE

Dnia 26 lipca 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Tadeusz Żyznowski (przewodniczący)

SSN Zbigniew Strus

SSN Dariusz Zawistowski (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa T. Z.

przeciwko Powszechnemu Zakładowi Ubezpieczeń S.A.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 26 lipca 2007 r.,

zażalenia strony pozwanej na postanowienie Sądu Apelacyjnego

w [...]

z dnia 30 marca 2007 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 30 marca 2007 r. Sąd Apelacyjny odrzucił apelację pozwanego od wyroku Sądu Okręgowego w W. z dnia 23 stycznia 2007 r. w sprawie o zapłatę. Powód reprezentowany przez radcę prawnego wniósł apelację zaskarżając wyrok Sądu Okręgowego w całości i wskazując wartość przedmiotu zaskarżenia na kwotę 61 716 złotych. W terminie do wniesienia apelacji uiścił część opłaty od apelacji w kwocie 3014 złotych, należna opłata zdaniem Sądu Apelacyjnego wynosiła 3086 złotych.

W zażaleniu pozwany zarzucił naruszenie przepisów postępowania (art. 130² § 3 w zw. z art. 191 k.p.c.) i wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez uchylenie go w części odrzucającej apelację. Skarżący stwierdził, iż wniesiona opłata (3014 złotych) jest opłatą wyliczoną od kwoty 60.276 złotych, a więc od kwoty zasądzonej przez Sąd Okręgowy tytułem zadośćuczynienia i odszkodowania. Strona pozwana przyznała, iż rzeczywiście nie dokonała opłaty wyliczonej od zaskarżonej renty zasądzonej na rzecz powoda przez Sąd Okręgowy w pkt II wyroku. Jednakże, według skarżącego, apelacja powinna być zostać rozpatrzona w opłaconej części, a jedynie w pozostałej części mogła być odrzucona.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie. Zgodnie z art. 21 k.p.c. jeżeli powód dochodzi, pozwem kilku roszczeń, zlicza się ich wartość, co przekłada się odpowiednio na sposób ustalenia wartości przedmiotu zaskarżenia, od której opłacana jest jedna opłata. W niniejszej sprawie powód dochodził różnych roszczeń majątkowych: odszkodowania, zadośćuczynienia oraz renty. Niewątpliwie art. 21 k.p.c. nakazujący kumulację roszczeń ma tutaj zastosowanie. Sąd Najwyższy wypowiedział się już w tej kwestii w postanowieniu z dnia 22 czerwca 2004 r. II UZ 17/04, OSNP 2005/2/26, stwierdzając, iż w sprawie o jednorazowe odszkodowanie i rentę wypadkową, dochodzone jednym pozwem, do ustalenia wartości przedmiotu zaskarżenia w kasacji stosuje się art. 21 k.p.c. Zatem za podstawę obliczenia opłaty należało uznać ogólną wartość połączonych roszczeń, a nie każdego z nich oddzielnie. Skarżący w apelacji wyraźnie zaskarżył

wyrok Sądu Okręgowego w całości, przez co określił zakres zaskarżenia i należną opłatę. Nie opłacając jej w pełnej wysokości naraził się na jej odrzucenie. Nie ma znaczenia fakt, iż skarżący faktycznie ograniczył przedmiot zaskarżenia w zażaleniu, po upływie terminu do wniesienia opłaty od apelacji, gdyż nie sanuje to braku tej opłaty w prawidłowej wysokości (por. postanowienie SN z dnia 18 lutego 2005 r., V CZ 182/04, nie publ.)

Ponieważ w niniejszej sprawie należna była jedna opłata obliczona od wskazanej przez stronę (reprezentowaną przez profesjonalnego pełnomocnika) wartości przedmiotu zaskarżenia, a strona nie opłaciła jej w pełnej wysokości, apelacja podlegała odrzuceniu na podstawie art. 130 § 3 k.p.c.

Z tych też względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁴ k.p.c. w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. orzekł, jak w sentencji.